

Szibilla a Pyrker-gyűjteményben

A Pyrker-gyűjtemény kivételes helyet foglal el a magyar múzeumi intézménytörténetben. Pyrker János László velencei pátriárka és egri érsek felajánlása az 1836-os országgyűlésen nagymértékben hozzájárult az első magyar múzeumi közgyűjtemény létrejöttéhez. Fontos kiemelni, hogy az érsek illusztris képtára Egerben ugyanakkor már az 1836-os felajánlás előtt látogatható volt a palota külön erre a célra kialakított részében.

Sajnos a gyűjtemény létrejöttének körülményeiről, a műtárgyvásárlásokról, a művek provenienciájáról igen keveset tudunk. A kutatásom során elsősorban az egykori képtár egy máig számos kérdést felvető darabjára koncentráltam, ami egyike azon ritka műveknek, amik mellett az 1836-os átadási jegyzékben megjegyzésként provenienciára vonatkozó adat szerepel, melyben a képet Farsetti-gyűjteményhez kapcsolták. Később ezt azonban vitatták. Nemcsak a festmény provenienciája, hanem az attribúciója kapcsán is eltérő vélemények születtek. Az 1836-os átadási jegyzékben a velencei reneszánsz festészet kivételes tehetségű újítója, Giorgione neve alatt jegyezték. Később viszont már Tiziano után készült másolatnak tartották a képet. Fontos alapkérdés, hogy melyik festőt tekinthetjük az invenció megalkotójának, valamint szintén nem megkerülhető a képtípus további ismert változatainak, például az ún. Marostica-Szibillának a vizsgálata sem.

A Szibilla-festményt övező kérdéskör vizsgálata Pyrker műgyűjtői tevékenysége szempontjából is kiemelt jelentőséggel bír.

Pfaff Eszter